

Заболіло мені.
Забіліло мені.
В білі шати за хвилю вбираюсь.
Повертаюсь до тебе на білім коні.
І, здається, назовсім вертаюсь.

Ой, на білім коні серед білого дня!
В білім світі путі не питаюсь.
За наливом за білим ховаю коня:
непомітно для тебе
вертаюсь.

Білим снігом сади заміта —
не сліди.
Повертаюсь — землі не торкаюсь.
Знаю, в тебе нема ні трави, ні води.
Кінь цього ще не знає...
Не каюсь.

Білим полем, як болем,
так довго іти!
Запекло...
Недаремно караюсь.
Білим полум'ям наші взялися мости.
Я ж до тебе по них повертаюсь.

1981

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.

